

MATEMATIKA V DNEVNI RUTINI VRTČEVSKÉ SKUPINE

(skupina LUBENICE)

Vedno, ko se omeni besedo matematika, dobiš odziv. Bodisi pozitiven, bodisi negativen. Matematika ni mlačen pojem – ljubiš ali sovražiš?

Kot vzgojiteljica predšolskih otrok pa sem pojem matematike začela dojemati drugače. Matematika kot sredstvo za poživitev sicer ponavljajoče se dnevne rutine. Kot izziv za otroke, s katerim burijo domoščijo, povezujejo, sklepajo ter krepijo mišljenje. S tem širijo znanje ter posledično krepijo samozavest.

Matematika je (skoraj) edini predmet, ki je univerzalen. V vseh jezikih sveta velja, da je en plus ena enako dve. Živimo v času migracij ljudi in tudi naša mala Slovenija postaja svet v malem. Tako imaš v skupini tudi po tri, štiri različno govoreče otroke, kar predstavlja dodaten izziv. Nam, vzgojiteljem in otrokom. In ravno v teh primerih pride prav "jezik", ki ga povsod razumejo enako.

S pomočjo miselnih iger, ki posredno ali neposredno vključujejo (tudi) različne matematične pojme, združujemo in povežemo skupino različnih otrok v celoto. Otroci skozi igro, ki je njihova najljubša metoda učenja in tudi najuspešnejša, z lastno aktivnostjo prihajajo do novih spoznanj, logičnih povezav ter tako pridobivajo znanje za vse življenje. Ob tem pa se krepi otrokova samozavest in pozitivna samopodoba ter zaupanje v proces učenja.

Zaradi vsega naštetega sem z veseljem sprejela povabilo v projekt solidarnost in medsebojni odnosi ter se povezala s srednjo šolo Vena Piona, natančneje s profesorico matematike Alenko Močnik. Zelo sem bila vesela njenega povabila za skupno načrtovanje dneva oziroma aktivnosti, ki bi jih otroci izvajali. Na že pripravljene aktivnosti sem lahko podala nekaj svojih idej oziroma predlogov, ki jih je kasneje profesorica Alenka tudi uporabila.

Na dan dogodka so bili otroci zelo vznemirjeni, saj smo odšli na gostovanje na srednjo šolo. V matematični učilnici so nas pričakale dijakinje in profesorica Alenka. Pred otroki je bilo postavljenih šest različnih postaj, z zanimivim didaktičnim materialom in nalogami. Nad aktivnostjo in sodelovanjem otrok sem bila izredno navdušena. Opazila sem tudi zelo lep, spoštljiv, a tudi sproščen odnos med profesorico in dijakinjami. Če so bile dijakinje na začetku še malo sramežljive in zadržane v odnosu do otrok, pa so kasneje suvereno vodile delavnice ter bile otrokom v pomoč. Z zelo lepimi občutki smo zapuščali šolo, v katero bi se z veseljem še vrnil.

Projekt solidarnost in medsebojni odnosi doprinaša vpogled v različne generacije, ki vsaka s svojim delovanjem vpliva na družbo, v kateri živimo in delujemo. Zavedanje, da vsak posameznik lahko nekoga nekaj nauči ter znanje ob tem pridobiva tudi sam, je ključnega pomena za čas, v katerem živimo. Ob tem pa še krepimo dobre odnose, ki na dolgi rok prinašajo stabilnost in varnost slehernega človeka. Menim, da je to eden glavnih ciljev, ki jih projekt zasleduje.

V bodoče bi si še želela sodelovati v takšnih projektih, saj nas povezujejo in združujejo v pozitivno celoto.

Suzana Krapež, vzgojiteljica predšolskih otrok, Otroški vrtec Ajdovščina